

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم وپر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

ناهید "غزل" غنی زاده

ویرجینیا - ۷ اکتوبر ۲۰۱۶

تنظیم و ویرایش: پورتال

کوره راه

به سادگی کوره راه ویران هستی مرا گذشتی و رفتی، ولی در گذر از معبر سوزان
عشقت، آبله پایهای خسته من دردآلود از زهر تلخ ناکامی ست.

جاودانه

به سراغ شب غمهایت می روم و پنجره بزرگ اندیشه هایم را به رخ آسمان بی ستاره
می گشایم. آنجا حفرگاه ظلمانی و هراسناک است و روی زمین کاج بلند امید در ظلمت
شب پندارم چون نقش سوخته جنگل های دورافتاده، نمایان می شود.

من چه ساده و بی درک هستم؛

زمان را زیر گامهای غفلت پایمال می کنم و آرامشم را در خوف دره خاموش خاطره
هائی می ریزم، که مرا از سیر آسوده هستی سوی افسردگی ها می کشاند.

سالها گذشت و باز می گذرد و اما نشان گامهای تو در دهلیز زمان، تکرار لحظه های
رنج را در لوح ذهنم نقاشی می کند. اشک نامرادیهایم رنگها را باربار رقیقتر می سازد،
ولی طرحها بیشتر آشکار می گردند.

سپیده باور را بیصبرانه انتظار می کشم تا بار دگر نگاههای عاشقانه تو روی جاده های
مرمرین پندارم نمایان گردند، و عشق را که جاودانه ترین آهنگ هستی ست، سپاس گویم
و حرمت گزارم.

(ناهید "غزل" غنی زاده)